

ע"פ 29122/12 - מדינת ישראל נגד שלמה סיטובן

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 17-12-29122

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנर

המערערת

מדינת ישראל

ב�名 עצות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

שלמה סיטובן

המשיב

עו"ב ע"ד עירוני

פסק דין

30.10.17 מיום 30.10.17 גזר דין של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) בת"פ 3748-07-15 ות"פ 33140-04-17.

כללי

1. המשיב הורשע על יסוד הודהתו בסחר בשם מסוכן (ארבע עבירות) והפרת הוראה חוקית. על המשיב נגזרו העונשים הבאים: 11 חודשים מאסר בפועל, 5 חודשים מאסר על תנאי בגין כל עבירה מסווג פשע המניה בפקודת הסמים המסוכנים, 2 חודשים מאסר על תנאי בגין כל עבירה של הפרת הוראה חוקית, 6 חודשים פסילה על תנאי של רישון הנהיגה בגין כל עבירה המניה בפקודת הסמים המסוכנים, קנס בסך 2,000 ל"נ. הערעור מופנה כנגד העונש.

2. ואלה המעשים על פי שני כתבי האישום המתוקנים: ביום 14.4.15, 5.4.15 ו- 4.5.15 מכיר המשיב לסוכן משטרתי סמ מסוכן מסווג חשש במשקלים 5.39, 99.12 ו- 8.23 גרם נטו תמורת הסכומים - 550, 5,000 ו- 800 ל"נ בהתאם. בעקבות התקיק הראשון ביום 4.8.15 הוטל על המערער מעצר בית ליל באיזוק אלקטרוני, אך הוא עבר להתגורר בתל אביב ובכך הפר את תנאי המעצר. ביום 17.1.17 מכיר המשיב יחד עם אחר סמ מסוכן מסווג חשש במשקל 94.93 גרם נטו לסוכן משטרתי אחר תמורת 7,700 ל"נ, שנמסרו במלואם לאחר.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערערת עותרת להחמיר עונשו של המשיב וטענת כי בית משפט קמא לא יחס את החומרה הראויה

עמוד 1

לעבירות שביצע המשיב ולא השית עליו עונש ההולם את חומרתן. נטען כי ההחלטה קבעה כי נגע בשם הוא מכת מדינה ועל בית המשפט להילחם בו מלחמת חרומה ולפגוע בכל חוויה משרשתה בשם עד למיגורה הסופי והקולקטיבית. התופעה העונשים המקלים שהושתו על המערער אינם משיגים את מטרת ההרתעה האינדיבידואלית והקולקטיבית. באשר להפרת תנאי מעצר הבית, נטען כי אין מדובר בהפרה מינורית, שכן המשיב העתיק מקומ מגורי לעיר אחרת ללא רשות, לאחר שהחל בהליך טיפול, ובזמן זה ביצע עבירה נוספת, שהיא אותה עבירה בה הורשע. עוד נטען כי המשיב לאלקח אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן. כמו כן, הוא ביצע את הפרת ההוראה החוקית בעת שהוא כבר היה בקשר עם שירות המבחן לאחר שהורשע בתיק הראשון. באשר לניסיבותו האישיות, נטען כי מהtester עולה כי אין מדובר בנסיבות חריגות המצדיקות הקלה כה משמעותית בעונשו. עוד נטען כי שגה בית משפט קמא בכך שהפחית מעונשו של המשיב 5 חודשים מסר בפועל חלף 9 חודשים בהם באיזוק אלקטרוני. לעומת זאת, ימי מעצר בפיקוח אלקטרוני אינם מנוכנים באופן אրיתמטי מגזר הדין אלא משמשים כشيخול להקלת בעונש.

4. ב"כ המשיב טוען כי המשיב סיים לרצות את עונשו. הערעור הוגש ביום האחרון שנקבע לכך ועתה נטען להחמרה בעונשו. נטען כי היה מקום לקוז את מלאו ימי המעצר באיזוק אלקטרוני ולא להביא בחשבון אר מקצת התקופה ובאה הפניה להחלטות אשר קיוז תקופה מעצר באיזוק או קבוע כי, בעקנון, אפשרות הקוז קיימת. בנוסף, לאחר שהמשיב סיים לרצות את עונשו הכלל הוא שאין להורות על השבתו למאסר, מה עוד שהמשיב החל לשנות את חייו ופועל לשוב למוטב ואין מקום, על כן, להשיבו אל בין כותלי הכלא. המתחם שנקבע על ידי בית משפט קמא הנהו מתחם ראוי. Tester השירות המבחן הננו חיובי ואף המליץ להסתפק בתקופת המעצר. על כן - יש לדחות הערעור.

טסקיר שירות המבחן

5. מטאtester שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב, ליד 1992, עולה כי הינו רווק, ללא הרשות קודמות, שהה בתנאים של איזוק אלקטרוני, שבו המשכו אושרה לו יציאה לעבודה במפעל. שירות המבחן התרשם כי למשיב אישיותILDOTIT וצין זאת כגורם סיכון. כמו כן, הוא קיבל אחריות על העבירה אר מטשטש את משמעותה. הומלץ על מסר מרתיע לריצוי בעבודות שירות עונישה מותנית.

דין

6. דין הערעור להידחות.

לחובת המשיב נזקפת חומרת העבירות שביצע. מדובר בריבוי עסקאות שבוצעו לאחר תיאום מראש, בהן בכללן כמויות סם המספיקות, כפי שקבע בית משפט קמא, למאות מנות, ונמכרו תמורת סכומי כסף משמעותיים, באופן המלמד על נגשיות המשיב לעולם הסחר בסמים. כמו כן, המשיב ביצע את העבירה הרבעית והפר את תנאי מעצרו לאחר שהורשע בשלוש העבירות הקודמות, באופן המלמד על כישלון ההרתעה בעניינו. בנוסף, מטאtester שירות המבחן עולה כי בצד קבלת האחריות על מעשיו, הביע המשיב עמדה המטשטשת את חומרת המעשים. מאידך, לזכות המשיב יש לזקוף את הודהתו במיוחס לו, שהבאה לחיסכון בזמן שיפוטו וליעול ההליכים, האחריות שלחח על המעשים, גלו הצער והעדר הרשות קודמות. כמו כן, במלול השיקולים לkolaha יש להתחשב גם בתקופת מעצרו הממושכת של המשיב. המשיב שהוא במעצר במשך 90 ימים ולאחר מכן תשעה חדשים בפיקוח אלקטרוני. בית משפט קמא התחשב

בכך שהלכה למעשה, משלחי שנת 2015 ועד ליום מתן גזר הדין, שהה המשיב בהgelות שונות, חלקן במעצר בלבד וחלקן במעצר אלקטרוני וחלקן בבית ובתנאי הגבלה שונים. התחשבות זו נעשתה בהתאם לכלל שנקבע בפסקה, הקבוע כי ניתן להתחשב בתקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני כשייקול לקולה בבואו של הנאשם שגזר את עונשו של נאשם (ר': ע"פ 8547/15 **מדינת ישראל נ' אנס מחאג'נה** (2016); ע"פ 7768/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2016)). לפיכך, ולא כטענת המערערת, בית משפט קמא לא ניכה את ימי המעצר בפיקוח אלקטרוני מתקופת המאסר, אלא התחשב בהם כשייקול לקולה במסגרת מכלול שייקולי העונישה בגזרת דין של המשיב, וגזר על המשיב עונשים המבטאים איזון ראוי בין שייקולי העונישה. לפיכך, בנסיבות דנן, ולאחר שהמשיב סיים לרצות עונש המאסר ושוחרר, העונשים שקבע בית משפט כאמור מקובלים علينا ולא מצאנו מקום להתרебב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיב והמשיב בעצמו.

כרמי מוסק, שופט
שרלי רנर,
שופטת

רפי כרמל, שופט
אב"ד